

És possible que la roca esquerdada...

per Nora Albert

Súnion! T'evocaré de lluny amb un crit d'alegria
Carles Riba

V

És possible que la roca esquerdada
servi la memòria dels amants
o que els molts enderrocs hivernals
siguin les urpes abismades d'oblits.

Ara que l'onada no és flagell ni embat
ni el roig del jovent no amaga engany,
demà seguiràs viva i et sabràs lluna,
mar i envol, escamot d'escata,
glòria de sal o trista deriva.

Tens el suau tacte que escriu entre silencis
invisibles solcs que tempten les ones
i et retornen, fragments ferits, altres
mars dins l'altivesa dels teus ulls.

Estirp de l'ahir, runa del demà,
nàufraga estremida d'intims replecs.
Tu, la nostra Súnion que evocarem
com el Poeta, tu tan a prop, tan lluny.

*(una gavina rubrica ta bellesa
i plora la salvatgia dels temps)*

NORA ALBERT
Del poemari "Punta Galera"

Sounion! From afar I will evoke you with a cry of joy
Carles Riba

V

It is possible that the fragmented rock
may help the memory of lovers
or that the frequent rock falls of winter
may be the abysmal claws of oblivion.

Now that the waves are neither scourging nor beating
and the redness of youth does not hide deceit,
tomorrow, still alive, you will know the moon,
sea and taking off into flight, the scaly shoal,
glory of salt or going sadly adrift.

You have the soft touch that writes between silences
invisible furrows which flirt with the waves
and return to you, wounded fragments, other
seas within the arrogance of your eyes.

Yesterday's lineage, tomorrow's remains,
Trembling castaway of intimate retreats.
You, our Sounion whom we will invoke
like the poet, you so close, so far away.

*(a seagull acknowledges your beauty
and weeps for the savagery of the times)*

(traducció de Ronald James COOPER)

HA